

Τί σχέση έχει ο Φάντης με το ρετσινόλαδο;

Κάποτε, στην ευτυχισμένη εποχή της Ζακύνθου, όταν η αριστοκρατία έδινε τις περίφημες εκείνες βεγγέρες της, στο σπίτι ενός Ζακυνθινού άρχοντα -που κανείς δεν αναφέρει το όνομά του- σύχναζαν δύο περίφημοι τύποι: ένας φαρμακοποιός και ένας ανώτερος υπάλληλος τραπέζης, που διαρκώς βρίσκονταν στα μαχαίρια, εξαιτίας της τράπουλας. Έτσι, ο Ζακυνθινός άρχοντας τούς προσκαλούσε συχνά στις βεγγέρες του, μόνο και μόνο για να διασκεδάσει τόσο αυτός, όσο και η συντροφιά του.

Ο τραπεζικός έχανε διαρκώς, ενώ ο φαρμακοποιός κέρδιζε πάντα. Ένα βράδυ, όμως, άλλαξε η τύχη του πρώτου και ήρθε η σειρά του να ξετινάξει τον δεύτερο. Του πήρε, λοιπόν, όλα τα χρήματα που κρατούσε κι έμεινε κι ένα μικρό χρέος.

Την επομένη του παιχνιδιού, ο τραπεζικός αισθάνθηκε κάποια στομαχική ανωμαλία και ο γιατρός τον συμβούλεψε, να πάρει λίγο καθαρτικό. Πήγε, λοιπόν, στον...άσπονδο φίλο του φαρμακοποιό, να του εκτελέσει τη συνταγή. Ο τραπεζικός υπάλληλος, όμως, μόλις πήρε το ρετσινόλαδο, αντί να τον πληρώσει, του είπε ότι μ' αυτό...πατσίζανε εκείνα που του χρωστούσε από τα χαρτιά.

-Τι σχέση έχει ο Φάντης* με το ρετσινόλαδο; του είπε τότε ο φαρμακοποιός. Το χαρτί, χαρτί και η δουλειά, δουλειά, τζογούλα μου!...

* Φάντης, είναι ο Βαλές.